

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Pwooemivm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](#)

fortioribus nocere non possunt. Denique confidenti
in Domino dictum est : Super aspidem & basiliscum
ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.
Signa quoque hæc credentium dixit fore, vt serpen-
tes manu mulceant; venena his atque omne mortife-
rum, etiā si biberint, nocere non possint. Et hic quidem
sit libri quarti finis : vt in instituto alterius tractationis
initio, quānam ratione de tam multiplicibus seruitutis
nostræ malis erui queamus, deinceps consideremus.

Marcii 18o.

DE CHRISTIANA LIBERTATE

LIBER QVINTVS,

*Continens viam & modum recuperationis
per Christum libertatis.*

PROOEMIVM.

 I posteaquam generis nostri deplo-
randam funestamq. seruitutem ostendimus, quinto nunc loco eius excu-
tiendæ rationem commonstremus: ad
ipsum, vt arbitror, rerum ordinem,
tractationis formâ ac seriem accom-
modauerimus. Siquidem cùm in calamitosam serui-
tutis conditionem quispiam incidit; simul vt hoc sen-
serit, nihil habere solet prius, nihil in votis potius,
quàm vt dissoluendæ eius certam possit viam ratio-
nemque prouidere. est autem ea nobis non nostra in-
dustria reperta, neque illa humana vi constituta; sed
inuenta diuinitus, sapientiæque ac benignitatis æter-
nae quadam impressione consignata: vt & in re esset

L 2

mani-

manifesta ac facili, & occulta interim ad recuperādā libertatem gratiæ virtute, mirificè omnino conduce ret. Quid enim Agni illius māsuetissima humillimā patientia illustrius? quid item ea ipsa, propter latentem sub ea diuinitatis virtutem maiestatemque, validum ad conterenda humanæ vincula seruitutis? Ipse enim Agnus est Dei, qui tollit peccata mundi: ipse idem Le ille de tribu Iuda, qui draconem in omnes sāuentem inusitata ratione deuicit: factus homo, ut mortem gū stare posset, qui Deus erat, ut eam debellaret.

CAPUT I.

*Quām idoneus nobis ad recuperandam libertatem
Dux ē cōlo missus sit.*

NOSTRÆ igitur libertatis auctorem, Christum Dei & hominis filium, consilio diuina miserationis accepimus. Idoneum prorsus per quēm antiquæ captiuitatis vincula soluerentur. quōd & placare offensum Patrem solus posset, & tyrannum generis nostri oppressorem, potentissimè debellare. Cūm enim Deus esset ex Deo verus simulque homo innocentissimus, ipso etiam plenissimo gratiæ fonte exuberans: quid in eo desiderari potuit, vel ad pretij magnitudinem, vel ad doctrinæ salubritatem, vel ad utilitatem exempli, vel ad vincendæ virtutem, consulendiisque rationem? Quocirca Deus Pater, hoc ipsum nobis in nostro assertore & liberatore commendans, loquitur per Iuliam & dicit: Ecce servus meus, suscipiam eum; electus meus, complacuit sibi in illo anima mea: dedi spiritū meum super eum. Iudicium gentibus proferet: non clamabit, neque accipiet personā: nec audietur vox eius foris. Calamus quassatum non conteret, & linum fumigans non extinguet, in veritate educet iudicium, non erit tristis neque turbulentus, donec ponat in terra iudicium; & legem

Cap. 42.